

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวง
สายบางแพ - ดำเนินสะดวก - สมุทรสงคราม
ในท้องที่อำเภออัมพวา และอำเภอเมืองสมุทรสงคราม
จังหวัดสมุทรสงคราม

พ.ศ. ๒๕๐๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๕
เป็นปีที่ ๑๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง
ทางหลวงสายบางแพ - ดำเนินสะดวก - สมุทรสงคราม ในท้องที่

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๑๐๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๐๕

อำเภออัมพวา และอำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งกรมทางหลวงแผ่นดินได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายบางแพ - ดำเนินสะดวก - สมุทรสงคราม ในท้องที่อำเภออัมพวา และอำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. ๒๕๐๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงแผ่นดินเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลอัมพวา อำเภออัมพวา และตำบลบ้านปรก ตำบลแม่กลอง อำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม ให้แก่

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๐๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๐๕

กรมทางหลวงแผ่นดิน โดยมีแนวทางกว้างสี่สิบเมตร ตาม
แผนผังที่ดินซึ่งจะได้โปรดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและตำบล
ท้องสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการ
ตามพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ศ. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๑๐๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๐๕

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ตามที่ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายบางแพ - ดำเนินสะดวก - สมุทรสงคราม ในท้องที่อำเภอบางแพ อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี และอำเภอบางคณชี อำเภออัมพวา อำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. ๒๔๙๖ ไปแล้วนั้น บัดนี้ มีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแนวทางที่จะสร้างทางหลวงสายนี้บางตอน และจำเป็นต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ซึ่งยังไม่ได้เวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เนื่องจากกรมทางหลวงแผ่นดินจัดที่ดินสร้างทางโดยวิธีตกลงปรองดองกับเจ้าของที่ดินไม่ได้ และกรมทางหลวงแผ่นดินได้สำรวจที่ซึ่งจะต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เสร็จแล้ว จึงสมควรตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อดำเนินการสร้างทางต่อไป